

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. V.**, bytem L., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 25.9.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.7.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 25.9.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 22.7.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho byl nedostatečně zjištěn a nebyl objektivně posouzen jeho zdravotní stav, který se postupně zhoršuje a mění se dokonce i v průběhu dne a zejména ráno není dlouhou dobu schopen se rozhýbat a vůbec vstát, proto je i prakticky neschopen se zapojit do pracovní činnosti a jeho možnosti získat třeba i jen lehčí práci jsou za současné situace na trhu práce prakticky nulové; závěrem žalobce vyžadoval další šetření a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 22.7.2013 a vrácení věci žalované. (K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí.) Žalobce požadoval také osvobození od soudních poplatků, protože je nemajetný; následně zdejší soud pravomocným usnesením ze dne 7.10.2013 jeho žádost odmítl, neboť toto řízení je osvobozeno od soudních poplatků.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 22.7.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.5.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 3.5.2013 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 22.7.2013 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 3.7.2013 vypracovaným lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E položce 3d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhláška**), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na střední rozmezí 45-60%, tj. 50%, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 3.5.2013 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 3.7.2013 vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, ale nadále byl uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 50%, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E položce 3d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, jež ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (doba platnosti posudku 31.7.2016).

*Žalovaná ve svém vyjádření dne 2.12.2013 navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., která znovu kompletně, dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o invaliditě. Ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.7.2013 bylo žalobci doručeno dne 1.8.2013.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 4.2.2014, jemuž byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. V závěru posudku PK MPSV uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Komise hodnotila zdravotní postižení žalobce na rozdíl od

hodnocení lékařem OSSZ i ČSSZ dle **kapitoly XIII., oddílu E, položky 3c) přílohy vyhlášky** na horní hranici 40%, neboť se jedná o stav se středně těžkým funkčním postižením, je prokázáno postižení jednoho úseku páteře (krční) s těžkým omezením pohyblivosti, ostatní úseky páteře s lehkým funkčním postižením (hrudní a bederní), lehké funkční omezení ramenních kloubů, ostatní klouby horních a dolních končetin funkčně v mezích normy bez postižení pohyblivosti; horní hranice zvolena vzhledem ke zjištěnému klinickému nálezu a problematické toleranci medikace a vzhledem k dělnické profesi podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena tato hodnota o 10%, takže celkově míra poklesu pracovní schopnosti činí 50%. Dále komise uvedla, že zdravotní stav nelze hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, dle položky 3 d), neboť nelze objektivně prokázat těžké funkční omezení se ztuhnutím několika úseků páteře, silně aktivní proces nebo postižení všech úseků páteře s velmi těžkým omezením pohyblivosti, ani nelze prokázat stav se ztuhnutím jednoho úseku páteře s funkčně závažným postižením více než dvou velkých kloubů ani dlouhodobě aktivní proces. Z doložených lékařských nálezů, z rtg. nálezů a z výsledku vyšetření ortopedem při jednání komise vyplývá, že zdravotní stav žalobce je ustálený, nedošlo a ani nedochází k progresi Morbus Bechterev, terapie je dlouhodobě beze změny, laboratorní nálezy vykazují hodnoty zánětlivých parametrů v normě. Žalobce není schopen těžké ani středně těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací s těžšími břemeny, ve vynucené poloze a v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen lehčí fyzické práce bez nutnosti zvedání a přenášení těžších břemen, v příznivých klimatických podmínkách. Komise se také vyjádřila ke všem námitkám žalobce a žádnou z nich neshledala důvodnou. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 12.3.2014 se žalobce nezúčastnil, ani neomluvil svoji nepřítomnost a *zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť žalobce neprokázal, že se u něho jedná o invaliditu třetího stupně.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující

příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. *Podmínky pro uvedené zvýšení v této věci byly shledány, jak uvedeno shora.*

Žalobce se domáhá přiznání třetího stupně invalidity upraveného v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán třetí stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 22.7.2013*.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 22.7.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 4.2.2014 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, protože je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce zcela nevylučuje z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. PK MPSV hodnotila shodně zdravotní stav žalobce s posouzením posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ, kteří vypracovali podkladové posudky pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 14.5. i 22.7.2013 a hodnotili shodně i pokles jeho pracovní schopnosti 50%, tudíž žalobce nedosáhl potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž byl nadále uznán k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu druhého stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jímž byl žalobce při jednání komise vyšetřen, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.7.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal splnění podmínek pro přiznání požadovaného třetího stupně invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s námitkami žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.5.2013.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. března 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně